

تجربین و کتاب آموزش عالی؛ طراحی دانشگاه خود سازمان دهنده

شرفه کفایت نظریه و عمل دانشگاه و جامعه

ولفین:

مسئله دینا سلهی

دانشجوی دکتری علوم تربیتی (برنا ریزی درسی)

میشم زاهدی

(کارشناس علوم تربیتی، آموزگار آموزش و پرورش، پروفسور)

آرمان بارانی

(کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار آموزش و پرورش ابوموسی)

سرشناسه	: عبداللہی، مسعود، ۱۳۷۱-
عنوان و نام پدیدآور	: تحول در نظام آموزش عالی: طراحی دانشگاه خودسازمان دهنده (رفع شکاف بین نظریه و عمل دانشگاه و جامعه)/ مولفین: مسعود عبداللہی، میثم زاهدی، آرمان بارانی.
مشخصات نشر	: خراسان رضوی: انتشارات جالیز، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۹۱ ص.: مصور (بخشی رنگی)، جدول.
شابک	: ۲۵۰۰۰ ریال ۲-۷۳-۹۷۸-۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۳-۷۳-۲
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
یادداشت	: کتابنامه: ص. ۷۹-۹۱.
عنوان دیگر	: بررسی دانشگاه خودسازمان دهنده (رفع شکاف بین نظریه و عمل دانشگاه و جامعه).
موضوع	: آموزش عالی -- مدیریت
موضوع	: Education, Higher -- Administration
موضوع	: سازمان های خودسازمان دهنده
موضوع	: Self-organizing systems
موضوع	: تحول سازمانی
موضوع	: Organizational change
شناسه افزوده	: زاهدی، میثم، ۱۳۷۳-
شناسه افزوده	: بارانی، آرمان، ۱۳۷۳-
رده بندی کنگره	: ۲۳۴۱LB
رده بندی دیویی	: ۱۰۱/۳۷۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۱۵۲۹۱۶

تحول در نظام آموزش عالی؛ طراحی دانشگاه خود سازمان دهنده
(رفع شکاف بین نظریه و عمل دانشگاه و جامعه)
مسعود عبداللہی، میثم زاهدی، آرمان بارانی
ناشر: انتشارات جالیز
چاپ: اول، بهار ۱۳۹۹ / ۱۰۰۰ نسخه
قطع: وزیری / تعداد صفحه: ۹۱
قیمت: ۲۵۰۰۰ ریال
شابک: ۷۳-۲-۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۳-۷۳-۲
طراح جلد: صالح مقدم
صفحه آرائی: زهرا مهدیزاده

حق چاپ محفوظ است

آدرس: مشهد بلوار شهید رضوی روبروی درب دانشکده روانشناسی دانشگاه فردوسی
تلفن تماس: ۰۹۱۵۹۳۰۹۹۶۳-۰۹۱۵۸۳۱۹۵۳۵-۰۵۱۳۸۷۹۵۲۸۸

فهرست مطالب

پیشگفتار ۹

فصل اول

تحول سازمانی نظام آموزش عالی ۱۱

خودسازمانی یابی دانشگاه ۱۲

فصل دوم

دانشگاه خودسازمان دهنده (SOU) چیست؟ ۱۵

نتایج مورد انتظار ل SOU چیست ۱۶

نظریه دانشگاه خودسازمان دهنده ۱۷

قوانین ساده یا الزامات ۱۹

طراحی احاطه شده ۲۰

شباهت در مقیاس ۲۲

بازخورد مؤثر ۲۲

کنترل پراکنده ۲۴

طرح دانشگاه خودسازمان دهنده ۲۵

فصل سوم

- ۲۹..... اصول نظری دانشگاه خودسازمان دهنده
- ۳۰..... مدل‌ها و تحلیل‌های یادگیری و تدریس
- ۳۱..... هدف و روند یادگیری
- ۳۲..... هماهنگی ساختاری
- ۳۳..... بازخورد و ارزیابی
- ۳۴..... رویکردهای آموزش

فصل چهارم

- ۳۹..... تجزیه و تحلیل آموزش
- ۳۹..... خط‌مشی
- ۴۴..... گروه پروژه
- ۴۷..... فناوری
- ۴۷..... Edge
- ۴۸..... ابزارها برای سیستم‌های آموزشی سازگار (TAES)
- ۴۹..... ابزارهای طراحی برنامه: فضای برنامه (TAES)
- ۴۹..... ابزار برای طراحی و اجرای دوره: فضای دوره
- ۴۹..... ابزارهای دانشجویی: فضای آموزشی
- ۴۹..... ابزارهای اعتباربخشی: فضای اعتباربخشی

آموزش تجزیه و تحلیل.....	۵۳
--------------------------	----

فصل پنجم

مرحله ارزیابی و طراحی اولیه.....	۵۷
راه اندازی فاز.....	۵۸
مقیاس فاز.....	۶۰
تثبیت.....	۶۱

فصل ششم

کشش بیشتر.....	۶۳
کاربرد خودسازمان در آموزش حال.....	۶۴
اثر بخشی دانشگاه خود گردان.....	۶۴
پروژه مدارس خودسازمان دهنده.....	۶۵
از مدرسه به دانشگاه.....	۷۰
اثرات دانشگاه خودسازمان دهنده.....	۷۰

فصل هفتم

پیامدهای نهایی.....	۷۷
منابع و مآخذ.....	۷۹

پیشگفتار

چرا باید با یک روش جامع دانشگاهی به مبحث بهبود یادگیری و تدریس پرداخته شود؟ تغییر و عدم اطمینان در دانشگاه‌ها تمرکز بر یادگیری و تدریس را کاهش داده است. این امر شامل نگرانی در مورد استانداردهای ورود و خروج، مشارکت، مسائل مربوط به عدالت و سازگاری آموزشی و تأثیر پاسخگویی در دانشگاه است. نیاز به پاسخ دادن به این نگرانی‌ها در تعدادی از طرح‌هایی که شامل پروژه‌هایی برای ردیابی و پیش‌بینی عملکرد و موفقیت دانشجویان، استفاده نوآورانه از فناوری و ارزیابی خارجی، استفاده از شیوه‌های آموزشی مبتنی بر نتایج، ارزیابی برنامه‌ها، درک دانشجویان از تجربیات یادگیری و اندازه‌گیری رزایت دانشجویان و عملکرد آن‌ها منعکس شد.

آموزش خوب با برنامه درسی قوی پاسخگو شروع می‌شود. دانشگاه‌ها را برای افزایش مشارکت در آموزش عالی، عنوان یک محرک برای اصلاحات برنامه درسی به چالش کشیدند. با اصلاح برنامه درسی آموزشی که اهمیت پاسخ‌های دانش‌آموزان مختلف را در همه رشته‌ها مطرح می‌کند، تغییر در طراحی و تحول برنامه‌ها به ضروری است. آنچه در این بین به‌طور بین‌المللی آشکار نیست رویکردهای منسجم و یکپارچه در تحول بنیادین گسترده دانشگاه‌ها برای رسیدگی به تنش‌ها و چالش‌های مرتبط با تبدیل شدن سازمان‌های آموزشی بهتر است. این شامل تغییر هم‌زمان سیاست، تمرین کار، طراحی سازمانی، فناوری و حمایت از یادگیری و تدریس می‌شود که متناسب با میزان بزرگی چالش‌های دانشگاه هستند. چطور است که برنامه‌های دانشگاهی طراحی شده اصلاح نشده‌اند، اگرچه روش‌های طراحی سنتی به‌طور گسترده مورد انتقاد قرار گرفته‌اند. چهار حوزه نیازمند مداوم در ادبیات آموزش عالی مربوط به طراحی و توسعه برنامه مشخص شده که عبارت‌اند از:

- نیاز به مبانی نظری برای اصلاح و طراحی برنامه
- نیاز به نزدیک شدن شکاف نظریه به عمل بین (الف) پژوهش در آموزش عالی و (ب) آنچه در عمل انجام می‌شود
- نیاز به استفاده از آموزش مشترک، از جمله راه گروهی از افراد برای دستیابی به اهداف مشترک

• تأثیر تمرین غالب سازمانی بر اصلاحات، طراحی و نوآوری برنامه

همواره بین تحقیق و آموزش یک شکاف وجود دارد. بیشترین توضیح که نشان می‌دهد محققان و متخصصان در فرهنگ‌های کاملاً متفاوت عمل می‌کنند. در حوزه نهادی، نظریه به‌طور کلی به معنای کاری است که در تحقیق انجام می‌شود، عمدتاً در تنظیمات دانشگاه که به‌نوبه خود بر روی زمینه

تأثیر می‌گذارد. باین‌حال، این فرض عملی اساسی دانشگاه‌ها در زمینه آموزش و تدریس در برنامه درسی در آموزش عالی که در آن نوآوری‌ها به‌ندرت نظریه شده‌اند و تنها به‌طور ناچیز به پژوهش‌های مرتبط هستند، اعمال نشده است.

عوامل متعددی در سطح تحصیلات عالی به وجود می‌آیند که همچنان تئوری را از آموزش جدا می‌کنند: فرهنگ انستیتو، اجتماعی شدن دانشکده، کانون‌های انضباطی مؤسسه و تنش ادامه‌دار در آموزش عالی به‌عنوان یک هویت حرفه‌ای.

این امر نشان می‌دهد که با توجه به نظریه برای تمرین شکاف نیاز به تغییرات در سطح بالا و مبتنی بر گسترده است، که قادر به ایجاد فرهنگ‌های جدید تمرین است. با توجه به نظریه برای آموزش شکاف نیاز به حیوانات در سطح بالا و گسترده است که قادر به ایجاد فرهنگ‌های جدیدی از آموزش است. یکی از راهکارهایی که بسیاری از دانشگاه‌های برای رفع شکاف موجود بین نظریه و عمل طراحی کرده‌اند، ایجاد نگاه‌های خود سازمان دهنده است.

بسیاری از دانشگاهیان به در صلاح برنامه درسی نقش مهمی دارند، به نوآوری، تغییر و ارتقای آموزش و یادگیری نظر مستقیمی دارند. باین‌وجود، اصلاحات اغلب با تمرکز بر جنبه‌های عملیاتی نظام اداری، مالی، نیروی کار و مسئولیت‌پذیری که از نوآوری برنامه درسی پشتیبانی نمی‌کند، اتفاق می‌افتد. یک بحث کلیدی دانشگاه خودسازمانده این است که اصلاحات برنامه درسی باید به بهبود تدریجی ساختار آگاهانه توسط نظریه کامل بیفزاید تا مدل‌های تغییر نهادی برای یادگیری و تدریس بهتر شود.

در این کتاب به تبیین و مفهوم‌شناسی و فرایندهای مورد نیاز دانشگاه خودسازمان دهنده پرداخته شده و سعی گردیده است پیامدهای استفاده از این نوع دانشگاه را در رفع شکاف بین نظریه و عمل در دانشگاه مشخص گردند.

امید است این کتاب بتواند برای محققان و کارشناسان حوزه آموزش عالی به عنوان یک رهیافت عملی مورد استفاده قرار گیرد.

مسعود عبداللہی

میشم زاهدی

آرمان بارانی

اردیبهشت ۱۳۹۹